

tuberkuløse Sygdomme, hvor altsaa Alle, der ere undertastede Ulemper af denne Sygdom, have tuberkuløse Røer, ville kunne indtræde og kunne, det være sig mod en almindelig eller forhøiet Præmie, faae Andel dels i den Erstatning, der ydes ved Gjensidighed i alle Foreninger, og dels i det Statstilskud, som man har tilstrøbt at opnaa gjennem disse Vædringsforslag, der ere stillede.

Seg skal nu ikke, da Tiden rykker frem, bvele længere ved de Vædringsforslag, der ere stillede vedrørende Tuberkulosen, men jeg skal blot endnu tilføie et Par Ord med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 23 til § 12, hvorved der er foreslaaet, at de sidste to Stykker af denne Paragraf skulle udgaa. Jeg skal da — ligesom det forøvrigt allerede er slet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) — tillade mig at anbefale, at man ikke styder disse Stykker ud af Paragrafen, idet jeg anser det for i høi Grad af Vigtighed, at Avlsforeningerne beholde denne Bestemmelse, at der skal ske aarligt Efterhyn af Dyrlægen, fornemlig af Hingste og Tyre — med Hensyn til Orner finder jeg det mindre vigtigt, hvad der kommer til at staa — og jeg finder, at det er en aldeles nødvendig Bestemmelse for enhver Avlsforening, og navnlig enhver Avogavlforening, at der i den er paalaagt et Efterhyn af Handhyrene. Og naar dette er gjort til Pligt for Foreningerne, da finder jeg ogsaa, at det bør ramme den enkelte Kreaturholder, og jeg foreslaar derfor, at det næstsidste Stykke af Paragrafen bliver staaende. Med Hensyn til det sidste Stykke, hvorvidt der skal finde Dyrlægetilshyn Sted ved Svinelagterierne eller ikke, da har den Sag jo ikke saa megen principiel Vigtighed, men jeg finder dog, at det er i høi Grad vigtigt, at der her finder et fortsat Dyrlægetilshyn Sted, og jeg anbefaler ogsaa, at man lader dette være uforandret, saaledes som det staaer i Regjeringens Forslag. Jeg kan ikke se nogen Ulempe i, at der oprettes flere Slagterier; naar Foreanstaltningen er nyttig og hensigtsmæssig, bør den bibeholdes, hvad enten der er faa eller mange Slagterier.

Bønsøkke: Jeg erkjender, at det Vædringsforslag, der er stillet udenfor Betænkningen, fortjener en alvorlig Overveielse forinden Sagens tredie Behandling, thi jeg er med det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Vertelsen) bange for, at hvad vi have opstillet ved § 10 B., ikke faar stor Betydning. Jeg er nemlig bange for, at Foreningerne blive faa og Medlemmerne faatallige, thi jeg frygter med ham for, at de

Mænd, som have de sunde Kreaturer, ikke ville optage noget Medlem med syge Kreaturer, og skulde det blive Tilfældet, vil der jo blive store Pletter eller i alt Fald mange Mænd, som aldrig vilde kunne komme med i disse Foreninger og ikke blive delagtige i dette Statstilskud, som man tænker paa at give. Men paa den anden Side kan jeg ikke negte, at hvis det virkelig skulde lykkes at opnaa, at hver eneste Kreaturholder her i Landet blev Medlem af en saadan Forening, vilde der blive et meget stort og besværligt Arbejde særlig for Dyrlægerne. Naar vi nu vide, at vi her i Landet have ca. 1½ Mill. Hornkvæg, og disse af omtrent 300 Dyrlæger i Landet jævnlige skulle eftersees — thi vi have jo vel mellem 300 og 400 Dyrlæger, men efter hvad der er udtalt, vil ikke mere end 300 blive benyttede ved denne Forretning — saa ville disse Dyrlæger faae hver 5000 Hornkvæg at efterse. Og, mine Herrer, selv om man vil tænke sig en ganske lav Betaling for hvert enkelt Dyr — der har i Udvalget været nævnt forskjellige Betalinger for hvert Stykke Hornkvæg, Mogle have nævnt 15 Øre, Andre 20, Andre 35 Øre — vil det løbe op til en ganske anseelig Sum. Men ikke blot det; det vil optage disse Dyrlægers Tid, saaledes at de ikke kunne udføre Andet end undersøge Hornkvæget. Vilde vi tænke os; at de en Gang om Aaret skulde efterse alt vort Hornkvæg, vil der kunne tilkomme enhver af disse Dyrlæger, efter den laveste Taxt, en 7—800 Kr., efter den mellemste Taxt 1000 Kr., og efter den høieste Taxt en 17—1800 Kr. Men skulde vi derimod bestemme, at de skulde gennemgaa vort Hornkvæg to Gange om Aaret, saa tror jeg, at naar der er 5000 Kreaturer til hver af dem to Gange om Aaret, saa vilde de blive ude af Stand til at tage sig Andet for, og vi vilde slet ikke faae Brug for disse 300 Dyrlæger til Andet end til at rejse rundt bestandig og se paa Kreaturer. Vi vilde derved blive nødte til at skade en hel Stot nye Dyrlæger eller antage faste Dyrlæger. Men saa vil denne Betaling dog, hvis de skulde komme to Gange om Aaret, og vi saa tage disse Taxter, som ere satte derfor, efter den laveste løbe op til 450,000 Kr., efter den anden til 600,000 Kr., og efter den høieste til 11—1200,000 Kr., som aarlig vil medgaa foruden Kjørjelsaodtgjørelse. Derfor har jeg stillet dette Forslag, ikke alene for den høie Betalings Skyld, men ogsaa for det store Arbejdes Skyld, og fordi jeg i Virkeligheden mener, at det er unødvendigt at have dette Efterhyn to Gange om Aaret af hver Mandes Besætning. Thi finder Vægen først Sygdom i en Mandes Besætning, saa vil han jo have